

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 50

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅσον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα χρυσᾷ 28

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοδύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰδήσεις ἐκ Ἱερσπών — Ἐκκλησιαστ. Χρονικὰ — Κληροδό-
τημα — Ἀποστολὴ δημοσιογραφίας — Πατριαρχικὰ ἔγγραφα —
Ἡ Π. Διοίκησις περὶ γάμου καὶ παρθενίας — Νεκρολογία — Δι-
καστικά ἀγγεῖλαι — Παράρτημα «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ζωηρᾶς ἀξιοκατάκριτα τερατο-
τοκίματα συλλαμβανόμενα παραδόξως ἐν ταῖς
κεφαλαῖς τινῶν, ἐκεῖθεν τοῦ Ἰστροῦ κατοικούν-
των, διαδίδονται ἀπὸ τινος, ἐπὶ παραπλάνῃσει
τῶν ἀπλουστέρων, κατὰ τρόπον προκαλοῦντα δι-
νεξίς καὶ ταραχάς, ἐν μέσῳ χριστιανῶν ὀρθοδόξων
μέχρι πρό τιος ἐν ἀδελφικῇ συμπονοῇ διαβιούν-
των ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ μεγαλειοτάτου καὶ φι-
λολάου ἡμῶν ἀνακτος. Εἰς τοὺς παρακολουθοῦν-
τας τοῖς καθ' ἡμᾶς πράγμασι καὶ τὴν ἐκκλησια-
στικὴν μελετῶντας ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἐνι-
αυτῶν οὐκ ἄγνωστον διατελεῖ τὸ ξένον τοῖς ἡμε-
τέροις θεσμοῖς, ὡς εἵπομεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἱεροῖς
νόμοις ἀντικείμενον πνεῦμα νεωτερισμοῦ τινὸς
ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει, ὑπο-
στηρίζομενον μετὰ δυσκολίας διὰ μέσων ὕλικῶν
ἀφθόνων, ἃ δύνανται ν' ἀρυσθῶσιν οὐχὶ μετὰ δυσκο-
λίας οἱ πρωτεργάται τοῦ καινοφανοῦς τούτου κινή-
ματος ἀπὸ κτημάτων ἑλληνικῶν ἐπὶ τεσσαρακον-
ταετίαν ἀφρημενων ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν κυ-
ρίων. Ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων τούτων ἀπὸ τριῶν ἴσως
δεκαετηρίδων διασπείρονται διχοστασίαι μεταξὺ

γραικῶν καὶ γραικοβλάχων, ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
κατοίκων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὧν οἱ πρῶτοι
κατὰ τὴν διὰ λεκτον μόνον δίστανται τῶν δευτέ-
ρων, ὁμοεθνῶν αὐτοῖς ὄντων καὶ μηδέποτε φαντα-
σθέντων ἐθνολογικὴν τινὰ διαφορὰν ἐν ἀλλήλοις
καίτοι ὁμιλοῦσι καὶ τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἀλβα-
νικὴν καὶ πολλοὶ τὴν σλαβικὴν, ἀναλόγως δη-
λονότι τοῦ συμφυρμού αὐτῶν μεθ' ἑτέρων συνοίκων
φυλῶν. Οἱ τὰς ἐρίδας καὶ τὰς διαστάσεις ἐν μέσῳ
χριστιανῶν ὀρθοδόξων διασπείροντες δυσκόλως χω-
ροῦσιν εἰς τὸ προπαγανδικὸν αὐτῶν ἔργον, εὐαρίθ-
μους εὐρίσκοντες τοὺς δεχομένους μεταξὺ συνοίκων
ὁμοεθνῶν, κατὰ διαλεκτικὸν ἰδίωμα διαφερόντων
ἀπ' ἀλλήλων, ἐθνικὴν διαφορὰν, εὐαρίθμους εὐρί-
σκουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰς ἐθνολογικὰς ἀν-
τεγκλήσεις καὶ διχοστασίας, ἐξ ὧν οὐδὲν ὄφελος
προέρχεται, ζημίαι δὲ καὶ βλάβη εἰς ὀρθοδόξους
χριστιανούς, ἐπὶ ἐκατονταετηρίδας ἀδελφικῶς πρὸς
ἀλλήλους διάγοντας.

Τύχῃ ἀγαθῇ, δυσχερὴς ἀπεδείχθη τῶν συνειδή-
σεων ἡ διαφθορά, εὐτυχῶς δὲ διὰ τὴν ἀγίαν ἡμῶν
Ἐκκλησίαν, ἀπεδείχθησαν εὐαριθμότατοι οἱ εἰς
τοὺς δελεαστικὰς ἐμπεσόντες σαγήνας τῶν ὄνει-
ρα ἀπραγματοποίητα συλλαμβανόντων ἐν ταῖς
κεφαλαῖς αὐτῶν, οἱ παραπεισθέντες ὑπὸ στίλβηδό-
νος ἐπιχειρημάτων καὶ λόγων καινοφανῶν καὶ με-
τὰ διαφθορὰν πολλῶν δεκαετηρίδων παρασυρθέν-
τες ὑπὸ τοῦ ξενοκινήτου τούτου ρεύματος, τοῦ

31/139

σχηματισθέντος ὑπὸ προπαγάνδας ἐδρευούσης ἐν ὀρθοδόξῳ κράτει. Παραδόξως, οἱ τὰς καινὰς ταύτας διδασκὰς ἐν ἡμῖν εἰσφέροντες, οὐδαμῶς ἀπηρύθησαν ἐκ τῶν ἐλεεινῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν, ἀναξίων λόγου παντὸς ἀπέναντι τῶν μεγίστων χρηματικῶν θυσιῶν, ἃς ὑφίστανται, ἀλλὰ προβαίνουν εἰς ἔργον ἀνοσιώτερον, δι' ὃ νέας ἀπαιτοῦσι μὲν αὐτοὶ χρηματικὰς εἰσφορὰς, ἀλλὰ ποινὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισύρουσι τοσοῦτω βαρύτεραν, ὅσῳ, τὸν διδάσκαλον τῆς εἰρήνης καὶ χρηστότητος ἐπαγγελλόμενοι, πᾶ ἐναντία τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ αὐτῶν ἀποτολμῶσιν. Οὕτω, μόλις πρὸ δύο ἐβδομάδων, ἱερεὺς τῆς ἐν Βιτωλίοις ἐλληνικῆς κοινότητος, ἄλλος οἶονεὶ Ναυάτος ἐν τῇ συγχρόνῳ κατὰ τὴν Μακεδονίαν Ἐκκλησίᾳ, νέας ἀνοσίῃ διδασκαλίας σάλπισμα ἀλαλάζων, ὑπὸ προστασίαν ἐξέχοντός τινος προσώπου οὐχὶ ἰδιώτου, συνοδὸν ἔχων καὶ ἄνθρωπον ἐπιστήμονα, εἰσεπήδησεν εἰς τὴν ἐκκλησιαστ. περιφέρειαν Πρεσπῶν, καὶ λειτουργίαν τελέσας ἐν τῷ μονοδρίῳ τῆς ἀγίας Ἀννης ἐξηκολούθει γλευάζων διαρκῶς τοὺς ὁμοδόξους αὐτῷ, ταραττων τοὺς εὐσεβεῖς καὶ νομοταγεῖς κατοίκους τῶν χωρίων Μηλοδίτσης, Ρέσνας καὶ Γόμπεσι, ὅπου ἡ ἐν τῷ νῶφ λειτουργία γίνεται ἐκ περιτροπῆς. Καὶ ὧδε μὲν αἰτεῖ, παραπείθων ἐπὶ τούτῳ τινὰς, ἵδρυσιν ρουμανικοῦ παρεκκλησίου ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ νχοῦ τῆς πρώτης τούτων, ἐκτείνων τὰς αἰτήσεις εἰς ὅρια, μὴ ἐπιτρεπομένα ἱερεῦσιν ὀρθοδόξοις, ἐκεῖσε δὲ πειρόμενος ἵνα καταπείσῃ κληρικοὺς ὀρθοδόξους ὅπως ἀποσκιρτήσωσιν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς καὶ νομίμου αὐτῶν ἀρχῆς, ἐτέρας σύστασιν πραγματευόμενος πρὸς ποιμανσιν ποιμνίου, οὐδαμῶς διαφέροντος τοῦ μετ' αὐτῶν ἀρμονικῶς συζώντος· διότι καὶ τὸ ποιμνιον τοῦτο, ὀρθόδοξον ὄν, καθὼς εἶπομεν ἄνω, κέκτηται τοὺς νομίμους καὶ θεοπροβλήτους αὐτοῦ πνευματικὺς ποιμένας, καθισταμένους ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ὀρθοδόξων, κατὰ τὰς θεοπνεύστους διαταγὰς Συνόδων ἀγίων. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα λοιπὸν ἀποπειρῶνται νὰ πηδῇσωσιν οἱ ζητοῦντες εἰσαγωγὴν θεσμῶν ξενηκούστων τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπχραδέκτων. Λυπούμεθα ὅτι οἱ περὶ τοιαύτας ἀντιχριστιανικὰς διδασκαλίας καὶ θεωρίας τυρβαζόμενοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι οἱ ταῖς συνοδικαῖς διατάξεις καὶ θεσμοῖς ἀντι-

ταπτόμενοι κατὰ τοῦ θεοδμήτου τούτου ὀχυρώματος ματαίως ἐπιτίθενται.

Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἡ τὸ ἀγιαστικὸν αὐτῆς ἔργον, οἷα μήτηρ φιλόστοργος, ἐπιδιώκουσα, καὶ τῶν ἀναγκῶν ἐκάστης ἐπαρχίας τὴν θεραπείαν καὶ θέλουσα καὶ ταύτης αἰ καταστοχαζομένη, τὰς μεταξὺ δ' ἀδελφῶν διχονίας ἀποτροπιάζουμένη καὶ τοὺς παραιτίους σκανδάλων τιμωροῦσα, τὰ δεόντα μὲν ἔγραψε τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, μητρικῶς δὲ τὰς προσφύρους συμβουλὰς καὶ νουθεσίας ἀποτείνουσα πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς μακεδονικῶν τινῶν χωρίων κατοίκους, ἐλπίζει ὅτι κατισχύσει καὶ παρὰ τοῖς τυχόν, κρίμασι Κυρίου, παραπεῖσιν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὀλιγαριθμοῖς ὀρθοδόξοις πνεῦμα συνέσεως καὶ χριστιανικῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ δόντος τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν θεμέλιον δογμάτων καὶ νόμων ἱερῶν, οὐ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου.

Ἐὰν ὑπάρχωσι παρὰ τοῖς ταῦτα πράττουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ μελετήσωσι θεσμοὺς καὶ κανόνας ἱεροὺς ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἤδη χρόνων τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδεδομένους, θέλουσιν εὖρεϊ σαφῶς ἐν αὐτοῖς διδασκόμενον ἱστορικὸν μέγα συμπέρασμα, ὑπὸ πολλῶν αἰώνων κυρωθὲν, ὅτι οὐδεὶς κατὰ τῶν ἀποστόλων, οὐδεὶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς κινδύνου ἐποίησεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τοῖς ἀνακτόροις. — Τῶν παρ' ὀθωμανοῖς ἐορτῶν τοῦ Βαϊραμίου ἀρξαμένων τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ, ἡ Α. Θ. Π. ἐν συνοδίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βέν Ἀριστάρχου ἀνῆλθεν αὐθήμερον εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ ἀνάκτορα καὶ διὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιγραμματέως Ταχσὶν πασᾶ ὑπέβαλε τῇ Α. Α. Μ. τῷ σεπτῷ ἡμῶν Ἀνακτι Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τὰ συγχαρητήρια ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο καὶ τινὰς τῶν ἀνωτέρων ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Νισάν. Τὰς καὶ ἐπεσκέψατο τοὺς ΑΑ. ΥΥ. τὸν Μ. βεζύρην Φερὴτ πασᾶν, καὶ τοὺς ἐξοχωτάτους ὑπουργοὺς

καὶ τινες μεγιστάνες τοῦ κράτους ἐξακολουθή-
σασα τὰς ἐπισκέψεις καὶ τῇ ἐπαύριον τρίτῃ. —
Ὡσαύτως δὲ, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. ὁ Μ. πρωτο-
σύγκελλος κ. Καλλίνικος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀρχον-
τος καπουκεχαγιά Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου, ἐπε-
σκέψατο κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τινες
τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους.

Βασιλικαὶ ἐορταί.—Τῆς Α. Α. Μ. τοῦ αὐτο-
κράτορος πασῶν τῶν Ρωσιῶν ἄγοντος τῷ π. σαβ-
βάτῳ τὴν ἐπέτειον τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ ὀνόματος
ἐορτὴν καὶ δοξολογίας ἐπὶ τούτῳ τελεσθείσης ἐν
τῷ ναῷ τῆς ἐν Πέραν ρωσικῆς πρεσβείας, ἐντο-
λῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ Μ. πρωτοσύγκελ-
λος κ. Καλλίνικος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Α' πα-
τριαρχικοῦ γραφείου κ. Γ. Δ. Τανταλίδης ἅμα
μὲν παρέστησαν κατὰ τὴν δοξολογίαν ταύτην,
ἅμα δὲ διηρμήνευσαν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρε-
σβευτὴν τῆς Ρωσίας κ. Ζηνόβιεφ ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ
ἐορτῇ. — Ἐκ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας οἱ πατριαρ-
χικοὶ ἀπεσταλμένοι μετέβησαν εἰς τὸ μέγαρον
τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου τῆς ἡγεμονίας τοῦ
Μαυροβουνίου καὶ διηρμήνευσαν ὡσαύτως τὰς
патриарχικὰς εὐχὰς τῷ ἐπιτετραμμένῳ κ. Ματά-
νοβιτς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑψηλοτά-
του ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Νικολάου.

Ὁ ψευδεπίκοπος Σεραφεῖμ.—Τοῦ γνωστοῦ
τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ῥώσου ψευδεπισκόπου
Σεραφεῖμ διατεινομένου ὅτι κέκτηται κανονικὰ
ἐγγραφα τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας αὐτοῦ καὶ
τῆς ἀγιωτάτης διοικήσεως Συνόδου τῆς ρωσικῆς
Ἐκκλησίας ἀγγελιάσης τοῦτο τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐρωτήσασα καὶ λαβοῦσα
τὰς σχετικὰς ἀπαντήσεις τῶν τὴν χειροτονίαν
δῆθεν ταύτην ἐπιτελεσάντων ἱεραρχῶν, δηλω-
σάντων ὅτι τὸ ἐγγραφοὺν αὐτοῦ πλαστόν ἐστίν, ἐνέ-
κρινεν ὅπως γράψῃ ἀπαντητικῶς πρὸς τὴν ἀγιω-
τάτην διοικοῦσαν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ρωσσίας καὶ πληροφορήσῃ περὶ τοῦ πράγματος.

Μητρόπολις Πελαγονίας.—Τῇ δευτέρᾳ ἀ-
πῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, μεταβαίνων διὰ
Δεμῖρ-Ἰσάρ, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πελαγονίας
κ. Ἰωακείμ. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Σιρ-
κετζῇ προέ πεμψαν αὐτὸν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ
μητροπολίται Ξάνθης καὶ Καλλιουπόλεως, ἐκ
μέρους δὲ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
τριάρχου ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Ἱεροθέος.

Μητρόπολις Αἴνου.—Ἀνεχώρησεν εἰς Δεδὲ

Ἀγάτς τῇ τετάρτῃ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Αἴ-
νου κ. Λεόντιος, ὃν ἐν τῷ αὐτῷ σιδηροδρομικῷ
σταθμῷ προέπεμψαν οἱ σεβασμ. μητροπολίται
Ξάνθης καὶ Καλλιουπόλεως, ὁ πανιερ. πρῶν Κώ-
ου καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολ. τριτεύων.

Ἐκκλησιαστικὴ ἄδεια.—Τῷ οἰκονόμῳ τοῦ
ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ νοσοκομείου πανιερωτ.
μητροπολίτη πρῶν Καρπάθου κ. Νείλω, αἰτη-
σαμένῳ, ἐδόθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἄδεια ὅπως
ἔλθῃ εἰς βασιλεύουσαν καὶ διαμείνῃ ἐπὶ τινες
ἡμέρας.

Ἐπέτειος ὀνόματος.—Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ.
патриάρχης συνεχάρη τῷ σαβ. (6) τοῖς ἐορτάζουσιν
ἐξοχ. Ν. Κοσμᾷ πασᾷ καὶ Ν. Σγουρίδῃ διὰ τοῦ
Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου, Ν. Βεγκλίδῃ
πασᾷ διὰ τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου κ. Λαυρεντίου,
τῷ κ. Ν. Δ. Φωτιάδῃ καὶ ἑτέροις διὰ τῶν πανοσ.
δευτερεύοντος καὶ τριτεύοντος. — Τοῖς δὲ πανιερ.
μητροπολ. Μαρωνείας καὶ Βόσνης τηλεγραφικῶς
καὶ τῷ ἐν Καίρῳ ἐξοχ. Νικολάῳ Τσιγαδᾷ πασᾷ
δι' ἐπιστολῆς. — Τὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πα-
ρεπιδημοῦντα πανιερώτατον μητροπολίτην Νεο-
καισαρείας κ. Ἀμβρόσιον ἄγοντα ὁμοίως τῇ π.
κυριακῇ τὴν ἐπέτειον ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν
ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο αὐτοπροσώπως. — Σήμε-
ρον, ἐορτὴ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, ἡ Α. Θ. Π.
συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ ἐν Νεοχωρίῳ διαμέ-
νοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ πρῶν Ἀντιο-
χείας καὶ τῷ ἐν Μακροχωρίῳ ἐνδοξ. Σπυράκῃ
ἐφένδῃ Λαζαρίδῃ διὰ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος
κ. Βενιαμὶν τῷ ἀρχισυντάκτῃ καὶ διευθυντῇ τῆς
«Νέας Ἐφημερίδος» κ. Σ. Σ. Καραγιαννίδῃ καὶ
διὰ τοῦ ἱερολ. τριτεύοντος κ. Ἱεροθέου τῷ βοη-
θῷ τοῦ καπουκεχαγιά τῶν Πατριαρχείων Σπυρ.
Κωνσταντινίδῃ ἐφέντη.

Χειροτονία.—Τῇ π. τρίτῃ, ἱεουργοῦντος
τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀ-
λεξάνδρου, ἐχειροτονήθη ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ
πρεσβύτερος ὁ διάκονος καὶ τέως δευτερεύων τῶν
Πατριαρχείων κ. Παρθένιος, προσληφθεὶς, ὡς
ἐγράψαμεν, πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. μητροπό-
λεως Θεσσαλονίκης.

Χοροστασίαι πατριάρχου.—Τοῦ ἐν Τζι-
βαλίῳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου πανηγυ-
ρίζοντος τῷ π. σαββάτῳ, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστά-
τησεν ἐν μέσῳ ἀπειροπληθεστάτης συρροῆς εὐ-
σεβοῦς ἐκκλησιασμάτος κατὰ τὴν θεϊαν λειτουρ-
γίαν. — Ἐν δὲ τῷ ἐν Νεοχωρίῳ ναῷ τοῦ ἀγίου

Νικολάου τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ μακαριώτατος πατριάρχης πρῶν Ἀντιοχείας κ. Σπυρίδων.

Ἰο ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Σήμιτς ἐποιήσατο σήμερον μετὰ μεσσημβρίαν τὴν πρῶτην αὐτοῦ ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ πατριαρχ. ναοῦ ἀπὸ τῆς ἐξω θύρας τοῦ προαυλίου.

Χειροθεσία.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Γαλατῇ χοροστασίαν αὐτοῦ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης βραβεύων τὴν ἱεροπρεπῆ πολιτείαν τοῦ προΐσταμένου αἰδεσμι. κ. Κώνστα Χ' Δημητρίου ἐχειροθέτησεν αὐτὸν οἰκονόμον τοῦ πατριαρχ. οἴκου. Θρόνου.

Ἐπισκέψεις.—Προχθὲς ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης καὶ κατόπιν ὁ β' γραμματεὺς τῆς αὐτοκρ. ρωσικῆς πρεσβείας κ. Στερμπάσκυ.—Εἶτα δὲ ὁ ἐπιτετραμμένος τοῦ Μαυροβουνίου κ. Ματάνοβιτς, καὶ σήμερον ὁ ἐξ. Συμεὼν ἐφέντης Σινιόσογλους.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.—Ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη ἀρμοδίως προχθὲς τῷ ἐξοχωτάτῳ Ταχίρ βέη, διευθυντῇ τῶν ἐφημερίδων «Σερβὲτ» καὶ «Μαλιουμάτ» ἐπὶ τῇ δικαίᾳ προαγωγῇ αὐτοῦ εἰς τὸν βαθμὸν μπαλιά.

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Φαναρίου.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀρξικμένου δευτέρου ἔτους ἐξελέγησαν προχθὲς, τετάρτην, ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ, σύμβουλοι οἱ ἀξιότιμοι κκ. Ἀναστασιάδης Γ.—Εὐθυμιάδης Αλ.—Ἰσχυρίδης Ἐμμ. Κ.—Στοιγιαννίδης Α.—Τζαζόπουλος Ι.—καὶ Φερμάνογλους Ν.—Ἡ Ἀδελφότης εἰργάσθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κάλλιστα, χορηγήσασα θεραπείαν ἱατρικὴν καὶ περίθαλψιν εἰς ὑπερεπτακοσίους ἀσθενεῖς τοῦ τε Φαναρίου καὶ Τζιβαλίου καὶ τῶν ἄνωθεν καὶ πέριξ συνοικιῶν Πελκτῆ, Βελίνου, Ξυλοπόρτης, Ποτηρᾶ, Μουχλίου, Τεκίρ Σερκίου, Ἐγρί-κκπίου, Ἐδινέκκι, Σχρασικίου καὶ Σαλματομβρούκ, ὧν οἱ νοοὶ, πλὴν τριῶν, ἀναβάλλουσιν εἰσέτι τὴν ἐπιψήφισιν ἐλαχίστου ποσοῦ κατ' ἔτος εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ φιλάνθρωπου αὐτῆς ἔργου. Οἱ τρεῖς οὗτοι νοοὶ εἰσιν ὁ τοῦ ἁγίου Γεωργίου Ποτηρᾶ, ψηφίσας χορηγίαν ἐτησίαν ἐκ 400 γροσίων, ὁ τοῦ ἁγίου Νικολάου Τζιβαλίου χορηγίαν ἐκ 300 καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου Βελίνου ἐκ ἐκτὸν ὁπῶ.

Ἐκδηλώσις εὐγνωμοσύνης.—Ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡρακλείας κοινότης Οὐζούν Κιοπροῦ, εὐγνωμοσύνην ἐκδηλοῦσα πρὸς τὸν μέγαν αὐτῆς εὐεργέτην καὶ συμπολίτην ἀξιότιμον κ. Ἀνδρέαν Λαμπραδριδην, ἐτέλεσεν ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, λειτουργίαν ὑπὲρ ὑγείας αὐτοῦ, ἱεουργήσαντος τοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντος θεοφιλ. ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέου, καὶ ὃ ἐκείθεν ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν.

Εὐσεβὴ κληροδοτήματα.—Κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ καλλίστην ἐφημερίδα «Ἀλήθειαν», ἡ κατ' αὐτὰς ἀποθανοῦσα, πλήρης ἡμερῶν, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Θεοδώρα Δ. Ἀλσάντη, προσκυνήτρια τοῦ Παναγίου Τάφου, μὴ ἔχουσα καὶ συγγενεῖς ἀμέσους, ἐκληροδότησε διὰ διαθήκης περὶ τὰς τριακοσίας λίρας τουρκικὰς εἰς ἱεροὺς νοοὺς, οὐχὶ πρῶτη, οὐδὲ τελευτήσια μαρτυροῦσα τὰ εὐσεβῆ αἰσθημὰ τῶν γυναικῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 100 μὲν λίρας ἐκληροδότησεν εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, 100 εἰς τέσσαρας ἑτέρους ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, 75, εἰς τὴν μονὴν Βλατέων καὶ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ δύο νοοὺς αὐτῆς καὶ μικρότερα ποσὰ εἰς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς.—Ἐπίσης ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐμάθομεν ὅτι ὁ πρό τινας ἀποδιώσας ἐν αἰγυπτιακῇ τινὶ πόλει ἡπειρώτης Πέτρος Πράτσικς ἐκληροδότησεν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Δρόβινι τῆς Δρυϊνουπόλεως εἰκοσакισχίλια χρυσᾶ φράγκκ, ὅπως ἐκ τοῦ τόκου αὐτῶν κατὰθεμιμένων εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συντηρῶνται τὰ σχολεῖα τῶν δύο συνοικιῶν τῆς γενετῆρας αὐτοῦ κωμοπόλεως ταύτης.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ συγκινοῦν, ἐξύχως διδασκτικόν, ἐστὶ τὸ διὰ πᾶσιν τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων ἀγγελλέν τοῦ Θεογένους Λιβαδῆ. Ζήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἑσπερίᾳ, διακρέψας ὡς διδάσκαλος ἀριστος ἀπὸ λόγου καὶ γραφῆς, ὡς δοκιμὸς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς, ὁ Θεογένης Λιβαδῆς, ὁ διὰ τῆς ἐν Τεργέστη «Κλειοῦς» πᾶσι τοῖς Ἕλλησι γνωριμώτατος ἀπὸ τεσσαρχονταετίας ἤδη γενόμενος, ἀπέδειξεν ἐαυτὸν καὶ μετὰ θάνατον εὐσεβέστατον ἄνδρα, χριστιανὸν ὁρθόδοξον Ἕλληνα, οὗ τὰ αἰσθημὰ τὰ εὐγενῆ οὐδ' ἀνὰ ἴσχυος νὰ ἀθετήσῃ ἢ ψυχρὰν ἢ μακρὰν διαμονὴν μακρὰν τῆς γενετῆρας Κεφαλληνίας. Τὴν μόχθον καὶ καμὰν διακονητικῶν κτηθείσαν περιουσίαν αὐτοῦ ἐκ διακοσίων καὶ πλέον χιλιάδων φράγκων ἐκληροδότησεν ὑπὲρ ἐθνικῶν σκοπῶν ἱερῶν καὶ φιλάνθρωπικῶν, ἐν Κεφαλληνίᾳ κατὰ πρῶτον γόγον, ἐν Ἀθήναις καὶ Βιέννῃ κατὰ δεύτερον ἴδιον

κληροδότημα ἐκ δισχιλίων περίπου τουρκικῶν λιρῶν καταλείπει πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ σπουδὴν δύο κεφαλλήνων, ἰδίως ἐν τῇ θεολογίᾳ, ἴσον περίπου ποσὸν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων· πολὺ πλείονα δ' ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου καὶ νοσοκομείων· καὶ πεντακοσίας σχεδὸν λίρας ὑπὲρ τῶν ἐν Βιέννῃ δύο ὀρθοδόξων νικῶν καὶ τοῦ ἐν Ληζουρίῳ Κερκλληνίας ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ὁ εὐσεβέστατος κληροδότης ὁ τοσαύτην πρὸς τὴν γενέτειράν αὐτοῦ στοργὴν ἐπιδειξάμενος, ὁ κατὰ καθήκον ἐν ταῖς τελευταίαις τοῦ ἐπικήρου βίου στιγμαῖς τῆς πατρίδος αὐτοῦ μνησθεὶς, ὅπου, κατὰ τὸν μεγάλωφονον τραγικόν, «Θεῶν τε πατρῶν ἔδη, θῆκας τε προγόνων», ὁ Θεαγένης Λιβαδῆς, ὁ τῆς πρώτης αὐτοῦ παιδεύσεως ὑπὸ τὴν ἄνωγον αἰγίδα τῆς θρησκείας τυχών, κεῖται καὶ μετὰ θάνατον διδάγμα θαυμάσιον καὶ ἐποικοδομητικώτατον τῆς ἐσχάτης καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν ἐπιρροῆς τῆς εὐσεβοῦς καὶ θρησκευτικῆς ἀπὸ πρώτης ἡλικίας παιδεύσεως. Καὶ λόγῳ μὲν ἔδειξε τὰ τεκμήρια τῆς τοιαύτης μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως ἐν τῇ πρὸς τὸν μακαρίτην Ἰωάννην Βαλέτταν ἀπαντήσας ὅτι «ἐννοητέον πρὸ τοῦ Θ' ἁρθροῦ τοῦ Συμβούλου τῆς πίστεως τὸ ρῆμα πιστεύω», ὅτε ἐθαυμάσαμεν τὰς βαθείας αὐτοῦ γνώσεις ἐν τῇ θεολογίᾳ, ἔργῳ δὲ νῦν φανεροὶ τὸν ἐν τῷ ἐπιστήμονι εὐσεβῆ καὶ φιλόανθρωπον Ἕλληνα, αἰωνόβιον λείπων μνήμην, καὶ μαρτυρῶν μνηστὴς αὐτοῦ τοῦ γένους διδάσκαλος τὸ τοῦ μεγάλου τῶν ἐθνῶν ἀποστόλου πρὸς Τιμόθεον γραφόμενον ὅτι «ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.»

Ὑπηρεσία Ἐθν. Ταμείου.—Ἡ ἐντιμος συνταξίς τῆς συναδέλφου «Κωνσταντινουπόλεως» εἶτε ἐκ πλημμελοῦς ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων, εἶτε ἐκ καίνοσπουδίας, οὐχὶ τὴν φρόνησιν, τὴν μετριοπάθειαν καὶ μετριοπέπειαν ὑπογραμμὸν ἐχούσης, ἔγραψε πρότρετα ἐν τινι φύλλῳ αὐτῆς διαφορὸν τι σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ κοινοῦ Ταμείου. — Ὁ ἐνδοξ. Συμεὼν Παπαδόκης ἐφένδης, ὑπηρετῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ, ἐν ᾗ ἤρξατο τοῦ σταδίου αὐτοῦ, ἀπὸ τεσσαρκακονταετίας, ἐπεδείξατο πάντοτε πολιτεῖαν, ὡς ὑπάλληλος, εὖορκον, ἐντιμον, καὶ εὐτυνεῖδῆτον, ἐφ' ᾗ καὶ δέον ν' ἀπολαμβάνῃ κρείττονος ἐκτιμήσεως καὶ ἐπαίνου. Ὁ ζῆλος αὐτοῦ πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων, καλὴν αὐτῶν διαχείρισιν καὶ ἔγκαιρον πρὸς πάντας ἀπότισιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου ὑπερβαίνει πολλάκις πᾶσαν λογικὴν βλέψιν καὶ πᾶσαν ἐκτακτον διαχείρησιν. Τὰ ἐν «Κωνσταντι-

νουπόλει» γραφέντα προέρχονται, φαίνεται, ἐκ διανοίας οἰομένης εἶναι τὸ ἄκρον ἄνωγον τῆς ἠθικότητος, ἀλλ' ἐπιλανθνομένης τοῦ πρὸς τὰ δίκαια τῶν ἄλλων σεβασμοῦ, διδασκούσης καὶ μὴ ποιούσης. Ὁ ἐνδοξ. Συμεὼν Παπαδόκης ἐφένδης πᾶν ὅ,τι ἔπραξεν, ἔπραξε κατ' ἐντολὴν πατριαρχικὴν, οὐδεμίαν αὐτὸς ὑπέχων εὐθύνην.

Ἐκκλησία Ρουμανίας.

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας
κ. Ἰωσήφ, λαβὼν τὴν νενομισμένην ἄδειαν, ἀνεχώρησε πρὸ δεκαπενθημερίας εἰς Βιέννην, ἐνεκα λόγων ὑγείας.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μεγάλῃ ἀνκμφισθητήτως ἡ ἀποστολὴ τῆς δημοσιογραφίας ἄτε σπουδαίαν κακτημένης τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ὑγιοῦς ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν πρωτοπορεῖαν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῇ μορφώσει αὐτῆς ἀποτελούσης, δημοσιογραφία ὅμως πλήρῃ τὴν συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ταύτης ἀποστολῆς ἔχουσα, ἀπαρεγκλίτως τοῦ τοιοῦτου ἱεροῦ αὐτῆς σκοποῦ στοχαζομένη, δημοσιογραφία εὖ περὶ παντός φρονούσα καὶ βουλευομένη καὶ συνετῶς ποδηγετοῦσα καὶ διαφωτίζουσα τὴν δημοσίαν γνώμην, οὐχὶ δὲ δημοσιογραφία μετ' ἐπιπολεότητος ἐπιτελοῦσα τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ μεγίστης ἡθικῆς βλάβης πρόξενος ἀποβαίνουσα. Διότι κατὰ τὸν Πλούταρχον, **εὐβουλίας μὴ οὐδης, οὐδὲ βουλὴν εἰκὸς εἶναι περὶ πραγμάτων, οὐδὲ σκέψιν, οὐδὲ ζήτησιν τοῦ συμφέροντος.**

Ἀπὸ πολλοῦ παρατηροῦμεν ὅτι μερίς τις τοῦ ἐν Ἑλλάδι τύπου πάντῃ ἀστόχως, καὶ ἐπιβλαβῶς μάλιστα, προβάλλει εἰς μακρὰς ἀφηγήσεις καὶ λεπτομερεῖς περιγραφὰς οἰκογενειακῶν σκανδάλων, ἀπονεινομένων πράξεων καὶ πλείστων ἄλλων παραπλησίων, φρονούσα φαίνεται, ὅτι οὕτως ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ στοιχειῶδες μάθημα τῆς ἀποστολῆς τοιαύτης δημοσιογραφίας παρέχει ἐσχάτως ἔγκριτος γερμανικὴ ἐφημερίς ἡ τοῦ Βερολίνου, χαρκτηρίζουσα τὸν ἐν Ἑλλάδι τύπον ὡς κωμικόν καὶ μηδεμίαν ἔχοντα συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. «Οὐδὲ ἱερῶν, ἐπιλέγει ἡ εἰρημένη ἐφημερίς δικαίως ἐπικρίνουσα, οὐδὲ ὁσίων φεῖδονται οἱ ἄθηναιοι δημοσιογράφοι· οἰκογενειακὰ σκάνδαλα, ἐφ' οἷς οὐπω ἡ ἀνκρητικὴ ἀρχὴ ἐξήνεγκεν οὐδὲ τὴν πρώτην αὐτῆς λέξιν, περιγράφονται πάραυτα ἐξ

όλοκληρου υπό τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, ὑπὸ τύπο μυθιστορήματος. Ἐάν ἐξακολουθήσῃ ὁ ἐλληνικὸς τύπος περιγράφων μόνον κκουργήματα καὶ αὐτοκτονίας καὶ εἰδεχθῇ σκάνδαλα, θέλομεν ἰδεῖ ποῦ δύναται νὰ φθάσῃ ἡ πώρωσις τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, εἰς ὃν οὐδ' αὖτις παύεται ὁ **διδάσκαλος τύπος** νὰ παρθέτῃ τοιαῦτα ἀπείσις **ἐδεδματὰ**. Ὁ τύπος, ἡ μεγάλη αὕτη δύναμις, ἐξαντλεῖται, ἀτυχῶς, ἐν Ἑλλάδι οὐχὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, ἀλλὰ πρὸς μεγίστην βλάβην αὐτοῦ).

Τὰς ὁρθὰς καὶ ἐπικρίσεις τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Βερολίνου» περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι τύπου συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τοῦντεῦθεν οὐ μόνον θέλει ἀπότῃ τοῦ ἐπιμέμπτου καὶ ἐπιβλαβεῖς τούτου προγράμματος ἀλλὰ ἐπιδιώκων συνεισφέρει τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἡλικίης ἀποστολῆς αὐτοῦ ἀνέγει καὶ ἀπώτερον πρὸς ἑτέρας ἡπείρους καὶ πληροφορούμενος αὐτὸς πρῶτος περὶ τῆς τελουμένης ἀλλαγῆς προσδοκῶν, ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς καὶ πνευματικῆς θέλλει μετὰ δίδει καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ ἐξυπηρετεῖ, τὰ ἀγαθὰ ἵνα μὴ χαρακτηρίζηται ὅτι «πλέει ἐν τῷ σκότει, περὶ τοῦ τί γίνεται, ὅχι μόνον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ γειτονικῇ Εὐρώπῃ» κατατριβόμενος μόνον εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ λεπτολογῶν καὶ μακρογορῶν περὶ πικρῶν λόγων τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΣΚΟΠΙΩΝ ΦΙΡΜΙΛΙΑΝΟΣ

Μετὰ θλίψεως ἐνωτίσθη ἡ Ἐκκλησία τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Σκοπίων Φιρμιλιανοῦ ἐπελθόντα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Σερβίας, ἐνθα πρὸ τινων ἡμερῶν μετέβη ἀδείξ τῆς Ἐκκλησίας, προτιθέμενος νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βιέννην πρὸς περίθαλψιν τῆς υγείας αὐτοῦ. Τὸ θλιβερόν ἄγγελμα μετέδωκε τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Βελιγραδίου κ. Ἰννοκέντιος τῇ π. δευτέρᾳ.

Ὁ μετastάς ἱεράρχης, σέρβος τὸ γένος, ἐκέκτητο ἀρτίαν θεολογικὴν μόρφωσιν, τυγχάνων ἀπόφοιτος τῆς ἱερατικῆς σχολῆς Βελιγραδίου· διετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ἐπέκεινα καθηγητῆς τῆς αὐτόθι ἱερατικῆς σχολῆς καὶ εἶτα διευθυντῆς αὐτῆς συγγραφέας καὶ ἐκδοῦς ἄμα σερβιστὶ ἱκανὰς πραγματείας.

Περὶ τὰ τέλη αὐγούστου 1897 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ οἴκου. πατριάρχου ἀντιπρόσωπος τοῦ μητροπολίτου Σκοπίων καὶ τῷ 1899 κατὰ ὁκτώβριον ἐξελέγη μητροπολίτης Σκοπίων.

Τοῦ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ σχετικοῦ τηλεγραφήματος ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης τρίτης, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐνετείλατο τῷ πανιερ. μη-

τροπολίτῃ Ρασκοπρεσρένης κ. Νικηφόρῳ ὅπως κηδεύσῃ μετὰ τῆς προσηκούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τὸν μεταστάντα, ἐν Σκοπίοις, ὅπου μετεκομίσθη ὁ νεκρὸς αὐτοῦ.

Τῷ ἀρχιερατικῷ ἐπιτρόπῳ ἀρχιμ. Σάββα ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἀοιδίμου Φιρμιλιανοῦ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ἱερᾶς Μ. Λαύρας

ὑπὸ

ΑΛΕΞ. ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

11.

Πατριάρχου Σεραφεῖμ.

Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων συναδελφῶν ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος, παρίστησι καὶ δηλοποιεῖ ὡς ὁ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεύσας τὸ δεύτερον κύρ. Ἱερεμίας, μετὰ τὸ ἐξωσθῆναι τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐξόριστος γεγονὼς παρὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας, παρεγένετο εἰς τὴν ἡν διωρίσθη μένειν διὰ βασιλικῶν ὁρισμῶν ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἀθῶνος ἱεράν καὶ σεβασμίαν σταυροπηγιακὴν τῆς Μ. Λαύρας μονήν, μηδὲν ὅλως ἐπιφερόμενος ἢ ἔχων μεθ' αὐτοῦ οὔτε πράγματα, οὔτε ἄσπρα ἢ ρούχα, οὔτε τι ἕτερον, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὁποιοῦτινοςοῦν κτημάτων εἶδος, εἰμὴ μόνον ἅπερ ἐφόρει ἐνδύματα, ἐνθα μέρος κατοικεῖν, διάγειν τε καὶ μονάζειν παρὰ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθὼς ἐξ ἰδίης γνώμης καὶ ἀρεσκείας αὐτοῦ ἐπηγγείλατο. Οἱ δὲ ἐν αὐτῇ συνασκούμενοι πατέρες, ὑποτασσόμενοι τῷ βασιλικῷ προστάγματι, ἀπεδέξαντο αὐτὸν εὐπειθῶς, καὶ ἀνέσεως τόπον διορισμὸν ἔδωκαν εἰς κατοικίαν αὐτῷ· ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπολειπθῆναι αὐτὸν πάντῃ ἄπορον, καὶ ἐστερημένον οὐ μόνον χρημάτων, ἀλλὰ καὶ κτημάτων καὶ ἱματίων, καὶ πάσης ἄλλης περιθάλψεως, ναὶ μὴν καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς ζωάρκειαν ἀναγκαίων, πρόνοιαν ἐγένετο καὶ φροντίς παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας περὶ τῆς χορηγίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων αὐτοῦ. Κάντεῦθεν καὶ διωρίσθησαν ἡδὴ συνοδικῶς δίδοσθαι τῇ αὐτοῦ παναγιότῃ κατ' ἔτος παρὰ μὲν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἰδίως γρόσια ἑκατὸν εἴκοσι, ἐκ δὲ τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας ἕτερα διακόσια πεντήκοντα γρόσια, ὅπως ἔχῃ δι' αὐτῶν κυβερνᾶσθαι, καὶ πορίζειν τὰ πρὸς τὸ

1. δι' ὁρισμοῦ, ἢ διωρισμένον.

ζῆν ἀνγκυκλῖα, ὥστε οὐδεμίαν ἔχουσι τοῦ λοιποῦ εὐ-
πρόσωπον δικαιολογίαν καὶ εὐλογον ἀφορμὴν οἱ συγ-
γενεῖς τοῦ αὐτοῦ κύριον Ἰερεμίου, οὔτε ζῶντος ἤδη οὔτε
μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἐπικυρτώνει ἐν οἴῳ δὴ ποτε καί-
ρῳ καὶ ζητήσῃ λόγῳ δῆθεν κληρονομίαν ἐκ τῶν πατέ-
ρων τῆς ρηθείας ταύτης μονῆς πολλὴν ἢ ὀλίγην πε-
ριουσίαν ἄσπρων ἢ πράγματων ἢ φορεμάτων ἐκείνου,
ἅτε ἀκτῆμονος πάντη καὶ ἀνκρύρου ἀποκομισθέντος
καὶ ἀπελθόντος ἐν τῇ ρηθείᾳ τῆς Λαύρας μονῆς, καθὼς
δῆλόν ἐστι καὶ ὁμολογούμενον ἡμῖν τε καὶ τῇ περὶ
ἡμᾶς ἱερᾷ τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων συνόδῳ καὶ πᾶσι
τοῖς εἰδόσι τὰ κατ' αὐτόν. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου
ἀνκντήρητον δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ
παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν βεβαιω-
τηριον τῆς ἀληθείας γράμματος, καὶ ἐδόθη τοῖς ὁσιωτά-
τοις πατράσι τῆς ρηθείας ἱερᾶς μονῆς τῆς Λαύρας.

Ἐν ἔτει αὐτῷ, ἐν μηνὶ ματίῳ, ἰνδικτικῶνος ΙΔ'.

Σεραφεῖμ ἐλῶ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως κτλ.

Ἡρακλείας Γεράσιμος Κυζίκου Ἀδριανῆς — Νικομηδείας
Γρηγόριος — Νικαίας Καλλίνικος — Θεσσαλονίκης Ἀνανίας —
Σηλυβρίας Μακάριος — Κρήτης Γεράσιμος — Φιλιππουπόλεως
Δημήτριος* κ. λ. π.

12

Πατριάρχου Ἰωαννικίου.

Ὅσιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ νόμῳ Ὁ-
ρει τοῦ Ἀθωνοῦ ἱερῶν σεβασμιῶν βασιλικῶν τε καὶ
σπαυροπηγιακῶν ἡμετέρων πατριαρχικῶν μοναστηρίων,
καὶ λοιποὶ ὁσιώτατοι πατέρες καὶ σκευοφύλακες καὶ
προηγούμενοι καὶ οἱ γέροντες τῆς ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ
Πρωτάτου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, κτλ.

Διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ συνο-
δικῆς ἐπιστολῆς δηλοποιούμεν πᾶσιν ὑμῖν ὅτι ἀγκυλὰ
καὶ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἐφθασε νὰ καταπατήσῃ
τὴν κοινὴν μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν,
ὁ ὅπως δῆποτε παρ' ἡμῶν προπατριαρχεύσας κακοσε-
ραφεῖμ, καὶ νὰ τὴν καταταρχνήσῃ ἐν διαστήματι χρό-
νων περίπου τεσσάρων μὲ ἀνήκουστον βερβαρικὸν θρά-
σος, ὡμότητα καὶ ἀπανθρωπίαν εἰς ὅλην τὴν ἱερὰν ὁμή-
γυριν τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ εἰς τὸ ἀπανταχοῦ χρι-
στῶνυμον σύστημα τῶν ὀρθοδόξων, ὡσάν ὅπου ὅχι μόνον
οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς ἐπαθον καὶ ὑπέμεινον τὰ ἀνή-
κεστα κακὰ, διωγμούς, ἐξορίαν, ζημίαν, καὶ ἀδίκους
ἀτιμίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένον καὶ εἰς ἀπαντας πασιδηλοὶ

καὶ ἐξάκουστοι, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδό-
ξων καὶ τὰ σεβάσμα καὶ μοναστήρια διαφόρως καὶ πολυ-
τρόπως κατετρέθησαν καὶ ἐζημιώθησαν παρ' αὐτοῦ,
μολοντοῦτο ὑπεμείναμεν καὶ ὑπεφάρκαμεν τὰ τόσα αὐ-
τοῦ συνεχῆ καὶ ἀλλεπάλληλα κακὰ καὶ δὲν ἐκινήθημεν
κατ' αὐτοῦ, ἐλπίζοντες τὴν μεταβολὴν τοῦ, καὶ διὰ
νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ καμμία ζημία εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν μὲ τὴν κατ' αὐτοῦ κίνησιν. Ἐπει-
δὴ ὅμως ἤδη, ὅχι μόνον ἐμεινεν ἀμετάβλητος εἰς τὸ
κακόν, καὶ ἀνεπίδεκτος διορθώσεως, ἀλλὰ μάλιστα καὶ
ἐπέτεινε τὴν κακίαν καὶ βερβαρικὴν τοῦ θρασυτήτα
καὶ ἀρπαγῆν καὶ πλεονεξίαν, ἐφθασε κατ' αὐτοῦ ἡ
θεῖα δίκη καὶ ἡ κηδεμονικὴ πρόνοια τοῦ πανσόφου
Θεοῦ, ὅπου καὶ πατάσσει μὲν πρὸς καιρὸν διὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, ἐλεεῖ δὲ πάλιν καὶ σπλαγχνίζεται διὰ
τὴν αὐτῆς ἀγαθότητα. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐξώσθη τοῦ
πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἐξόριστος ἀπεπέμφθη αὐτόθι
εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος· μετὰ δὲ τὴν ἐξώσιν αὐτοῦ, ἡ ἐν-
δημοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπαξία τῶν ἁ-
γίων ἀρχιερέων ὁμήγυρις, εἰς ἐν συνελθόντες καὶ συν-
διασκεψάμενοι ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, αὐτὸν μὲν καθαιρέ-
σει παντελεῖ καθυπεβόλομεν διὰ τὰ τοσαῦτα καὶ τη-
λικαῦτα αὐτοῦ κανονικὰ ἐγκλήματα, τὰ ὅποια θέλετε
τὰ πληροφορηθῆ καὶ ἡ ὁσιότης ὑμῶν σαφέστερον ἀπὸ
τῆς κατ' αὐτοῦ γραφείας συνοδικῆς καθαιρέσεως εἰς
πλάτος ταῦτα πάντα περιεχούσης, ἦντιν καὶ στεί-
λομεν ἡδὴ αὐτόθι μὲ τὸν πρῶτον ἀρχιεπίσκοπον Νικό-
δημον, τὴν ὁποῖαν καὶ λαμβάνοντες ἐντελλόμεθα καὶ
παραγγέλλομεν σφοδρότατα πᾶσιν ὑμῖν ὅπως ἀναγνώ-
σητε αὐτὴν παρρησίᾳ καὶ ἐν ἐπηκόῳ πάντων εἰς ὅλα τὰ
ἱερὰ μοναστήρια ὑμῶν καὶ εἰς τὴν Συνάξιν τοῦ Πρω-
τάτου, μετὰ δὲ ταῦτα πέμψητε αὐτὴν μὲ ἀνθρώπον
πιστὸν καὶ εἰς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Θεσσαλο-
νίκης ὑπέρτιμον καὶ ἐξαρχὸν πάσης Θεσσαλίας καὶ
συναδελφον ἡμῶν κύριον Σπυρίδωνα, πρὸς ὃν γράφομεν καὶ
ἡμεῖς καὶ παραγγέλλομεν διὰ πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπι-
στολῆς νὰ τὴν ἀναγνώσῃ καὶ ἡ ἀρχιερωσύνη αὐτοῦ
ἐπ' ἐκκλησίας καὶ παρουσίᾳ εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ὑποκειμένους αὐτῷ ἐπισκοπὰς, γρά-
φοντες καὶ πρὸς ἐκείνους τὴν πατριαρχικὴν ἡμῶν πα-
ραγγελίαν περὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς. Ψήφων δὲ κα-
νονικῶν γενομένων, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας,
κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ βουλῇ καὶ συμπνοίᾳ ὅλης τῆς ἱε-
ρᾶς τῶν ἁγίων ἀρχιερέων συνόδου, προεβιβασθημεν
καὶ ἀνῆχθημεν ἡμεῖς εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν
καὶ οἰκουμενικὸν θρόνον, μὲ κοινὴν πρόσκλησιν καὶ ἐ-
ξίωσιν ὅλης τῆς ἱερᾶς ὁμήγυρεως καὶ τοῦ εὐαγοῦς
κλήρου, ἱερατικοῦ τε καὶ ἀρχοντικοῦ κατὰλόγου, καὶ

* Θεόκλητος, οὐχὶ Γρηγόριος. Σημ. Ἐκκλησ. Ἀληθείας.

** Θεόκλητος, ὁ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Ἰερεμίου, κατὰ τὴν παρά-
δοσιν. Σημ. Ἐκκλησ. Ἀληθ.

λοιποῦ τῶν ὀρθοδόξων συστήματος, σκοπὸν ἔχοντες, Θεοῦ εὐδοκοῦντος καὶ συνκντιλαμβανομένου, νὰ σηκώ-
σωμεν ὅλα τὰ προλαβόντα βίβλια, ἄδικα, παρὰ νόμον,
καὶ παράλογα, καὶ νὰ ποιμάνωμεν τὸν ἀγιώτατον τοῦ-
τον θρόνον ἐν πνεύματι προότητος, θεωροῦντες πᾶσιν
ὑπόθεσιν ἐκκλησιαστικὴν με κοινήν γνώμην καὶ σύμ-
πνοιαν τῆς ἱερᾶς συνόδου, καὶ νὰ ὑπερκασιζώμεθα πα-
τρικῶς καὶ τὰ αὐτόθι ἅγια καὶ σεβάσμια μοναστήρια,
φροντίζοντες ἀόκνως διὰ τὴν εὐκατάστατον κυδέρνη-
σιν καὶ διεξαγωγὴν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀπαράιτητον
χρέος τῆς ποιμνικῆς ἡμῶν προστασίας, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ὄντες βεβαίως πεπληροφορημένοι, καὶ ἔχοντες
ἐλπίδας χρηστὰς, μὴ δικάλειπτε ἀπὸ τοῦ νὰ προτεύ-
χησθε μετὰ θερμότητος καὶ εὐλαθείας καὶ ἐκτενοῦς
ἐκείνης εἰς τὰς καθημερινὰς προσευχὰς καὶ δεήσεις
τῶν οὕτως εὐδοκήσαντι Θεῷ καὶ ἐλευθερώσαντι τὴν ἀ-
γίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ὅλον τὸ χριστιανικὸν πλή-
ρωμα ἀπὸ τῆς τυραννικῆς βίαν καὶ δυναστείαν τοῦ ἀ-
θέου ἐκείνου, εἰς τὸ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀγίαν του Ἐκ-
κλησίαν, ἐν εἰρηνικῇ κατστάσει, πάσης ἀντικειμένης
προσβολῆς καὶ λυπηρᾶς περιστάσεως ἀγευστον. Ἐ-
χοντες λοιπὸν βεβαίαν τὴν περὶ τούτου εἰδήσιν καὶ
γνωρίζοντες αὐτὸν τὸν ἐξορισθέντα κακοΣεραφεῖμ
καθηρημένον ἀπὸ πάσης τῆς ἱερᾶς συνόδου, οὕτω νὰ
προσφέρησθε πρὸς αὐτόν, ὡς ἔνοχον καὶ ὑπόδικον
ἐσχάτη ἐκκλησιαστικῇ πειθαίει, κατὰ τὴν περίληψιν
καὶ τὰ σφοδρότατα ἐπιτίμια τὰ ἐν τῇ συνοδικῇ κα-
θιρέσει περιεχόμενα· καὶ ἐὰν θελήσῃ νὰ μετα-
χειρισθῇ κενὴν ἄτακτον, αὐθαδῆς, ἢ ἄθεον κίνημα,
ἐναντίον τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὅχι μόνον νὰ
μὴ συγκοινωνήσῃτε εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς προ-
φθάσῃτε κατὰ τάχος τὴν περὶ τούτου εἰδήσιν. Οὕτω
ποιήσῃτε, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, ἵνα καὶ ἡ
τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν με-
τριότητος εἴη πᾶσιν ὑμῖν.

αψζα', ἀπριλίῳ κ'.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ εὐχέτης ὑμῶν.

Καίσαρ Πάριος — Νικαίος — Ἱερεμίας — Χαλκηδόνος — Ἀγα-
θάγγελος — Δέρκων — Σαμουὴλ — Μιτυλήνης — Ἱερόθεος — Δρύστρας
Βαρθολομαῖος — Σοφίας — Ἱερεμίας — Κώου — Θεόκλητος — Φερσά-
λων — Δωρόθεος.

* ὁ χλ' Ἀγαθάγγελος, ἀλλ' Ἰωαννίκιος. Σημ. Ἐκκλ. Ἀλ.

** Ἰάκωβος. Σημ. Ἐκκλ. Ἀληθείας.

Σημ. Ἀλεξ. Α. ὁ Σεραφεῖμ ἐστάλη, κατὰ τὸν Κύριλλον
Λαυριώτην, ὑπερόριος εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος
α Σεραφεῖμ τὸν ἀθανάτον τὸν πολὺν ἐν ταῖς μάχαις
τοῦτον πατριαρχεῦντα εἰς πέντε ὅλα ἔτη
ἢ σύνοδος κατήγαγε, καὶ ἐξώρισε τότε
εἰς μονὴν Παντοκράτορος εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ἡ Λεμονία Ν. Κουγιούλη, τὸ γένος Μιχαὴλ Κουρούπη,
χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ὁθωμανῆ, τέως μὲν κάτοικος
Κωνσταντινουπόλεως, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, προσκαλεῖται
ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ
μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλή-
σεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νο-
μίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ
δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἐαυτῆς συζύγου Νικολάου
Γ. Κουγιούλη, χριστιανοῦ ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, ὑπη-
ρέτου ἐν τῇ Πέρα Παλᾶς, ἐπὶ ἀναίτιῳ ἐγκαταλείψει πρὸς διά-
ζυσιν. Ἀλλως ἢ κατ' αὐτῆς περὶ διαζυγίου ἀγωγή δικασθή-
σεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
δ' αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησ.

Ἀληθείας» καὶ «Β' ζαντίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 22 νοεμβρίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρ. Δουϊνίουπόλεως Γρηγόριος

2

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος (δ. ν.)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΑΡΝΗΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηρεῖ,
δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκ. 16 καὶ ἡμερομηνίαν 31
μαΐου 1903 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Κρουσταλίας Νικολάου
ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγο-
μένου Κωνσταντίνου Παναγιωτίδου ὑφιστάμενον γάμον ἐξ
ὑπαιτιότητος αὐτοῦ τοῦ φυγοδικούντος συζύγου Κωνσταν-
τίνου Παναγιωτίδου.

Ὅρίζει προθεσίαν 31 ἡμερῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέ-
σου τῆς ἀνακοπῆς.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας»
καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς
παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιβάλλει τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη
τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ
τὰ τῶν διαλυτηρίων, ἐγγράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια 360 προκατα-
βαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη τῇ 26 Σεπτεμβρίου
1903, ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Βάρνης.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Βάρνης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

3

Ὁ γραμματεὺς

Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25

902673

НБ ОНУ

1948

П. 426707